

Gewetensvol handelen ook een recht

Tertio, 1 december 2009

door Paul Quiryren

Iedereen gaat ermee akkoord dat dieren zorgzaam moeten worden geslacht, maar als de katholieke ethiek over abortus ter sprake komt, schreeuwen sommige opiniemakers dat abortus een recht is, merkt advocaat Paul Quiryren op. En wat dan met het geweten en het respect voor alle leven?

GAIA kreeg veel steun toen het opkwam voor het zorgzaam behandelen van dieren bij slachtingen. Het terechte uitgangspunt is dat zorgzaamheid ook geldt voor dieren en een goede samenleving ook bekommerd is om de 'geheelheid van de schepping'. Ritueel slachten is een recht had een krantenkop kunnen zijn. De opiniemakers aanvaardden de huidige wetgeving daarover en terecht halen ze aan dat politici in het parlement verder moeten discussiëren over dierenwelzijn en over de grens van het toelaatbare. Meer ethisch besef tegenover dieren wordt terecht wenselijk geacht.

Wanneer, bij een plan over een abortuscentrum in Mechelen, de huidige toch zeer humane abortuswetgeving en de katholieke ethiek ter zake ter sprake komen, wordt met de slogan Abortus is een recht, geen gunst gevraagd een ziekenhuis te 'bestrafen'. Enige nuance is bij die berichtgeving volledig zoek. Bij de zorgzaamheid voor het ongeboren kind en de ouders is er blijkbaar geen respect meer voor de wetgeving die uitdrukkelijk erin voorziet dat een arts gewetensredenen mag inroepen om abortus te weigeren.

Als een samenleving zo ver gevorderd is dat 'zwangerschap door onvoorzichtigheid' zonder meer en zonder verder na te denken op te lossen is door het 'recht op abortus', worden alle levensvragen over geboren worden en sterven pure individuele beslissingen waarbij het individuele belang zonder meer primeert en medemensen en samenleving niet meer betrokken worden. Als ook sterven een recht moet worden, kun je ook de euthanasiewetgeving op de helling zetten. Uit ervaring weet ik dat ook gelovige artsen en zorgverleners vaak respectvol omgaan met de pijn en het verdriet van medemensen die betrokken zijn bij soms zeer delicate dossiers. Gewetensvol handelen is heel vaak de leidraad bij de afwikkeling van zulke dossiers en de huidige begrenzing van wetgeving over abortus en euthanasie laat toe menselijke oplossingen te vinden voor individuele problemen die best bespreekbaar blijven binnen een vertrouwelijk kader waar hopelijk ethiek nog ter sprake mag komen. Pijnlijk voor het lobbyen vanuit Mechelen voor absolute 'vrijheid van therapie' is dat geëngageerde mensen uit het werkveld eensluidend stellen dat er geen nood is aan nieuwe centra en dat meisjes en vrouwen bijna altijd de weg vinden naar de abortuscentra, waar de huidige wet uiteraard wordt gerespecteerd. De vrij brutale aanval op katholieke ethiek is daarom enggeestig en te betreuren. Gelovige zorgverleners moeten ernaar blijven streven de rechten van het individu te verzoenen met een samenlevingsopbouw waar verdraagzaamheid, gewetensvol handelen en respect voor alle leven bespreekbaar blijven.

In talloze zorginstellingen met een katholieke inspiratie worden elke dag veel mensen zinvol en met heel veel engagement verzorgd, begeleid en behandeld. Ik ben absoluut geen pleitbezorger van een fundamentalistische religie, maar de waarheid heeft haar rechten. Een katholieke ethiek heeft in Vlaanderen ervoor gezorgd dat veel zwakkere medemensen worden opgevangen vanuit de idee dat ieder mens een 'medemens' is en de bekommernis om anderen geen ijdel begrip is. In sommige kringen is er bijna meer respect voor het opkomen voor dierenrechten dan voor de zorgzame en oprechte bekommernis om medemensen.

Overgenomen met toestemming van Tertio.